

Repertoriumnummer 2020/))f_(
Datum van de uitspraak - 2 JUIN 2020
Rolnummer 2018/AR/1653

Verzending

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
op € CIV	op € CIV	op € CIV

D Niet afleverbaar
aan ontvanger

Vertaling van stuk
A 2020/1/1

Tussenarrest SD
Prejudiciële vraag aan het
BGH

Hof van Beroep Brussel

Arrest

17^e kamer
Burgerlijke zaken

Voorgelegd op

Niet registreerbaar

r COVER 01-00001488980001-009-01-01-i7

_J

7924 202
+
7 Prejudiciële

In zake:

1. De Heer
2. De Heer
3. De Heer
1/bus01
4. De Heer
lttre;
5. De Heer
inrichting
6. De Heer
van Nijv
7. De Heer
8. De Heer
9. De Heer
van Berg

Die ten behoeve van het huidige geding domicilie kiezen ten kantore van hun raadvrouw, Meester Justine WAYNTRAUB, advocate aan de balie van Waals-Brabant, wier kantoor gelegen is te 1330 Rixensart, Beau Site, lère Avenue, 52,

10. De Heer
11. De Heer
12. De Heer
8/103;

13. De Heer

14. De Heer

15. De Heer

16. De Heer

Die ten behoeve van het huidige geding domicilie kiezen ten kantore van hun raadsman,
Meester Marko OBRADOVIC, advocaat te 1400 Nijvel, rue de Charleroi 2,

17. De Heer

18. De Heer

Die ten behoeve van het huidige geding domicilie kiezen ten kantore van hun raadsvrouw,
Meester Florence MOUFFE, advocate te 1330 Rixensart, avenue de Mérode 41,

19. De Heer

20. De Heer

21. De Heer
vents" in

22. De Heer
Hainaut;

23. De Heer

24. De Heer

25. De Heer

26. De Heer

27. De Heer

28. De Heer [REDACTED]

Die ten behoeve van het huidige geding domicilie kiezen ten kantore van hun raadvrouw, Meester Carole VONECHE, advocate te 1330 Rixensart, Beau Site, lère Avenue, 52,

Tegen:

DE BELGISCHE STAAT FOD JUSTITIE. Vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, wiens kantoren gelegen zijn te 1000 BRUSSEL, Waterloolaan 115,

Gedaagde partij,

Hebbende als raadsman Meester RENSON Bernard, advocaat te 1040 BRUXELLES, Pater Eudore Devroyestaat 47.

Gelet op de voorgeschiedenis van het geding, met name:

- het bestreden vonnis, gewezen door de Franstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel, kamer voor beslagzaken, op datum van 29 maart 2018;
- het verzoekschrift in hoger beroep, ingediend op 24 september 2018;
- het arrest gewezen op 1 oktober 2019;
- de bijkomende en synthesebesluiten die na het arrest van 1 oktober 2019 door de appellanten op 31 december 2019 zijn neergelegd;
- de besluiten bij de heropening van de debatten, geldende als synthesebesluiten van gedaagde partij, neergelegd op 24 maart 2020;
- de neergelegde stukken.

1. Ontvankelijkheid van het beroep

Bij zijn arrest van 1 oktober 2019 heeft het hof het beroep ontvankelijk verklaard.

2. Vorderingen van appellanten

De Belgische Staat stelt dat het beroep onontvankelijk is of op zijn minst ongegrond aangezien het tot doel heeft de Belgische Staat tot de betaling van dwangsommen te doen veroordelen.

De discussie draait voornamelijk rond de geldigheid van verschillende bevelen tot betaling, die tot doel hadden de betaling te verkrijgen van verschuldigde dwangsommen.

De initiële vordering van de Belgische Staat had tot doel bepaalde betwiste bevelen, nietig te laten verklaren, terwijl de appellanten verzochten de bevelen tot betaling die ze aan de Belgische Staat hadden betekend te bekrachtigen.

In hoger beroep hebben appellanten hun vorderingen geherformuleerd, overeenkomstig hun berekening van de dwangsommen bij toepassing van de beslissing van 26 april 2017 van dit Hof van Beroep die wijzigingen aanbracht in het bedrag en de modaliteiten van de dwangsom beperkt tot 5.000 euro per gedetineerde.

Het feit dat appellanten bij deze herformulering hebben verzocht de Belgische Staat te veroordelen tot de betaling van de zogenaamd verschuldigde dwangsommen in plaats van de bekrachtiging te vragen van de betwiste bevelen tot betaling in functie van hun herberekening, heeft niet tot doel hun vorderingen te wijzigen. Deze zijn nog steeds gericht op de invordering van de bedragen waar zij als dwangsommen menen recht op te hebben.

Deze herformulering leidt bijgevolg niet tot de onontvankelijkheid van het beroep – het hof herhaalt ten overvloede dat zij dienaangaande al heeft beslist – noch tot de ongegrondheid van het beroep.

Bij de beoordeling van de vorderingen van appellanten gaat het Hof haar bevoegdheid niet te buiten.

Dat middel is niet gegrond.

3. Ten aanzien van het gevolg van het arrest van het Hof van Beroep van 26 april 2017

Het staat vast dat:

- de bestreden kortgedingbeschikkingen uitvoerbaar waren bij voorraad;
- deze beschikkingen werden betekend;

- het arrest van het Hof van Beroep van 26 april 2017 niet werd betekend;
- dit arrest wordt geacht te zijn gewezen door de dwangsomrechter (arrest van 1 oktober 2019).

3.1. De betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld, heeft tot doel de schuldenaar te informeren over de eis van de schuldeiser dat de hoofdveroordeling wordt uitgevoerd en over de exacte inhoud van deze hoofdveroordeling.

In casu werd de inhoud van de van een dwangsom voorziene hoofdveroordeling niet in hoger beroep gewijzigd.

Men dient het arrest van het Hof van Beroep van 26 april 2017 niet te lezen om de exacte inhoud te kennen van de van een dwangsom voorziene hoofdveroordeling. De inhoud en de draagwijdte van de van een dwangsom voorziene hoofdveroordeling zijn duidelijk af te leiden uit de bestreden beslissingen.

3.2. Hoe zit het dan met de dwangsommen die verbeurd zijn tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing, die de van een dwangsom voorziene hoofdveroordeling bepaalt, en de uitspraak van de door het Hof van Beroep gewezen beslissing, dat heeft te gelden als de "dwangsomrechter"?

Appellanten roepen een arrest in van het Benelux-Gerechtshof van 20 april 2010 (op de rol ingeschreven onder nummer A 2009/1) (stuk 37 van appellanten), dat rechtdoende op de prejudiciële vraag gesteld door het Belgische Hof van Cassatie in zijn arrest van 6 maart 2009, voor recht verklaarde dat:

"De artikelen 1 en 3 van de Eenvormige wet betreffende de dwangsom dienen aldus te worden uitgelegd: "Indien de rechter in hoger beroep de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling gedeeltelijk bekrachtigt en de in eerste aanleg opgelegde dwangsom wijzigt en aldus heeft te gelden als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd, kan een dwangsom worden verbeurd in de periode tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing van de rechter in eerste aanleg en de betekening van de beslissing in hoger beroep, mits onmiskenbaar duidelijk is dat de rechter in hoger beroep een dwangsom in stand heeft gehouden voor dit gedeelte van de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling."

In casu – en in tegenstelling tot wat het geval was in het geschil dat beslecht werd door het Hof van Beroep van Antwerpen op 9 mei 2007, dat bestreden werd voor het Hof van Cassatie dat op zijn beurt de prejudiciële vraag heeft gesteld aan het Benelux-Gerechtshof en waarop het Benelux-Gerechtshof heeft geantwoord in eerder vermeld arrest van 20 april 2010 – werd het arrest van het Hof van Beroep van 26 april 2017 niet betekend.

Artikel 1385bis, alinea 3 van het Gerechtelijk wetboek, dat overeenstemt met artikel 1.3 van de Eenvormige Benelux-wet betreffende de dwangsom, bepaalt echter dat de dwangsom slechts kan worden verbeurd nadat het vonnis of het arrest dat de uitspraak van de dwangsomrechter vormt is betekend.

Appellanten menen dat de betekening van het arrest van 26 april 2017 niet verplicht was aangezien:

- geen enkele dwangsom meer werd gevorderd voor de toekomst
- de te betekenen uitspraak het uitvoerbare vonnis was dat bestond op het ogenblik waarop de dwangsom werd verbeurd;
- de vordering, toen de rechter in hoger beroep uitspraak deed, zonder voorwerp was geworden daar de staking was beëindigd 'waardoor de uitvoering van de beslissing in hoger beroep niet te overwegen viel'.

Appellanten halen bovendien aan dat de Belgische Staat heeft ingestemd met de beslissingen in hoger beroep van 26 april en 2 juni 2017 (verbeterend arrest) en men er bijgevolg van moet uitgaan dat de Belgisch Staat ervan heeft afgezien zich te beroepen op het ontbreken van betekening.

De Belgische Staat betwist dit standpunt.

Als dit hof hun redenering niet zou volgen, stellen appellanten voor een prejudiciële vraag te stellen aan het Benelux-Gerechtshof.

3.3. Het Hof in deze zaak heeft beslist dat de rechter in hoger beroep heeft te gelden als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd.

De beslissing van de dwangsomrechter werd niet betekend.

Artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek stemt overeen met artikel 1.3 van de Eenvormige Benelux-wet betreffende de dwangsom.

De oplossing van het huidige geschil vereist een uitleg van artikel 1 van de Eenvormige Benelux-wet betreffende de dwangsom.

Alvorens recht te doen dient dus de volgende vraag voorgelegd te worden aan het Benelux-Gerechtshof:

“Wanneer de rechter in eerste aanleg de hoofdveroordeling die hij heeft uitgesproken voorzien heeft van een dwangsom, zijn beslissing uitvoerbaar is bij voorraad, deze beslissing werd

582

betekend, de rechter in hoger beroep het principe van een dwang heeft bevestigd maar het bedrag en de modaliteiten ervan heeft gewijzigd en een maximum heeft bepaald, houdt dan de bepaling van artikel 1, lid 3 van de Eenvormige Benelux-wet betreffende de dwangsom in dat de in hoger beroep gewezen beslissing moet worden betekend aan de veroordeelde partij opdat de dwangsommen die voorafgaand aan deze beslissing zijn verbeurd, verschuldigd zouden zijn volgens de daarin bepaalde modaliteiten, indien:

- *enerzijds, de hoofdveroordeling niet meer uitvoerbaar was op het ogenblik dat de beslissing van het Hof van Beroep werd uitgesproken omdat de situatie die aanleiding had gegeven tot de hoofdveroordeling niet meer bestaat;*
- *anderzijds, de veroordeelde partij heeft ingestemd met de beslissing van het Hof van Beroep door aan de tegenpartij mede te delen dat zij ervan afzag een cassatieberoep in te stellen en dat het niet nodig was haar de beslissing in hoger beroep te betekenen?"*

Het Hof schort het huidig geding op in afwachting van de beslissing van het Benelux-Gerechtshof.

Het Hof houdt zijn beslissing over het overige aan.

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak na de heropening van de debatten,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in rechtzaken;

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 12 mei 2020, waarin wordt vastgesteld dat de zaak in beraad wordt genomen zonder mondelinge pleidooien overeenkomstig artikel 2 van het bijzondere machtenbesluit nr. 2 van 9 april 2020, gewijzigd door het koninklijke besluit van 28 april 2020;

Alvorens recht te doen :

Stelt de volgende prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof:

“Wanneer de rechter in eerste aanleg de hoofdveroordeling die hij heeft uitgesproken voorzien heeft van een dwangsom, zijn beslissing uitvoerbaar bij voorraad is, deze beslissing werd betekend, de rechter in hoger beroep het principe van een dwangsom heeft bevestigd maar het bedrag en de modaliteiten ervan heeft gewijzigd en een maximum heeft bepaald, houdt dan de bepaling van artikel 1, lid 3 van de Eenvormige Benelux-wet betreffende de dwangsom in dat de in hoger beroep gewezen beslissing moet worden betekend aan de veroordeelde partij opdat de dwangsommen die voorafgaand aan deze beslissing zijn verbeurd, verschuldigd zouden zijn volgens de daarin bepaalde modaliteiten, indien:

- *enerzijds, de hoofdveroordeling niet meer uitvoerbaar was op het ogenblik dat de beslissing van het Hof van Beroep werd uitgesproken omdat de situatie die aanleiding had gegeven tot de hoofdveroordeling niet meer bestaat;*
- *anderzijds, de veroordeelde partij heeft ingestemd met de beslissing van het Hof van Beroep door aan de tegenpartij mede te delen dat zij ervan afzag een cassatieberoep in te stellen en dat het niet nodig was haar de beslissing in hoger beroep te betekenen?”*

Schort haar uitspraak op in afwachting van de beslissing van het Benelux-

Gerechtshof ;

Houdt haar uitspraak over het overige aan;

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de zeventiende kamer van het Hof van Beroep van Brussel, op - **2 JUIN 2020**

Waar aanwezig waren:

Mevr. Dominique DEGREEF, Raadsvrouw,

Mevr. Patricia DELGUSTE, Griffier,

